

Und ich fragte dann nicht wieder

J. L. Runeberg

Deutsch von Alfr. Jul. Boruttau

Se'n har jag ej frågat mera

Jean Sibelius, op. 17 Nr. 1

Grave

Wa - rum ist der
Hvar - för är så

Lenz so flüch - tig, wa - rum weilt der Som - mer nicht? Al - so dacht ich
flyk - tig vå - ren, hvar - för drö - jer som - marn icke? Så jag tänk - te

frü - her oft - mals, frag - te, doch blieb oh - ne Ant - wort.
for - dom of - ta, fråg - te, u - tan svar, af mån - gen.

dolce

mf

p

meno p

Seit der Herz-lieb-ste mich — täusch-te, seit zur Käl-te — ward sein Glü-hen,
 Se'n den äl-ska-de mig — svi-kit, se'n till köld hans — vär me blif-vit,

all' — sein Som-mer Win-ter wur-de, seit-dem fragt' ich — nim-mer wie-der,
 all — hans som-mar blif-vit vin-ter, se'n har jag ej — frå-gat me-ra,

fühl-te tief — nur im Her-zen, wie das Schö- - ne so ver-
 känt blott djupt — u-ti mitt sin-ne, att det skö- - na är för-

gäng-lich, wie das Glück so kurz von Dau-er.
 gäng-ligt, att det ljuf-va i-cke drö- - jer.

allargando

Sof in! Schlaf ein!

Jean Sibelius,
Op. 17 Nr. 2.

Dikt af K. A. Tavaststjerna.
Deutsch von Alfr. Jul. Boruttau.

Allegretto.

SÅNG.
GESANG.

Min ble - - ka sjuk-ling skall lu - ta i
Mein blei - - cher Lieb-ling soll gie - ßen die

sempre dolcissimo

tan - kar mot kud - den sin kind, och ö - go - nen skall hon
Trän - lein ins Kis - sen hin - ein, die Äu - ge - lein soll er

slu - ta och lä - ta sin - ne - na nju - ta af
schlie - ßen und wie in Trau - me ge - nie - ßen das

kär le - kens som - mar - vind.
Ko - sen rom Mül - ler - lein.

sempre pp

Min ble-ka sjuk-ling sof in, sof in!
 Mein blei-cher Lieb-ling, schlaf ein, schlaf ein!

dim.

Sof in i de ljuf va och öm-ma, be - kym - ra-de tan-ka som
 Schlaf ein in den mil - - - den und sü-ßen, be - sorg - ten Ge-dan-ken, die

dolce

ad.

ström - ma kring sjuk - - - lin-gen min! Hvar
 sprie - ßen um's Bett - - - lein so klein. All'

pp

pla - ga skall så du glöm - ma för vår -
 Lei - den hin - weg sol - len küs - sen des Früh -

dim.

- li - ga dof - ter, som tòm-ma sin hál - sa i lug - nadt sinn!
 - lings Go - daf - te, die gie-ßen dir Hei - lungins Her - ze dein.

Sof ro-ligt nå kudden din. så skall du å - ny - o dróm-ma om
 Schlaf friedlich im Kis-sen fein, dann wer - den dich Träu - me grü-ßen, die

allt hvad en kår - - - lek kan göm - - ma,
 all mei - ne Lie - - - be um - schlie - - - ßen,

min ble-ka sjuk-ling sof in. sof in!
 Mein blei-cher Liebling, schlaf ein, schlaf ein!

Fågellek.

Lockung.

Dikt af K. A. Tuovaststjerna.
Deutsch von Alfr. Jul. Boruttau.

Jean Sibelius,
Op. 17 Nr. 3.

Andantino.

SÅNG.
GESANG.

Dag-gen har dug-gat, skym-nin-gen skug-gat —
Perl-tau schon fun-kelt, Dämm-rung ver-dun-kelt —

PIANO.
pp

sko-gar-nas björ-kar och strån-der-nas håll. djupt ur min lun-ga
flü-stern-de Bir-ken und U-fer-ge-stein, voll aus der Lun-gen

skyn-dar jag sjun-ga — tall-tras-tens lock-ton i lyss-nan-de kväll
sei nun ge-sun-gen — Lockruf der Dros-sel im lau-schen-den Hain.

ten.

Kan-ske ur små - - ren b̃ - ras med
 Viel-leicht aus F̃äh - - ren schwingt sich in

kå - - ren trå - - nan - de ton - fall min
 Chö - - ren schmach - - ten - des Tö - nen dem

trång - - tan till tröst, kans-ke jag
 Seh - - nen zur Lust, viel-leicht möcht'

kån - - de hen - nes, som tån - - de
 kün - - den sie sich, ent - zün - - den

lå - - - gan - de lång - tan i sän - - ga - rens
flam - - - men - de Sehn - sucht in Wald - - sän - gers

bröst!
Brust.

dim. *rit.* *a tempo* *pp*

Kanske hon fin - ge
Vielleicht sie spin - ne

kär - lekens vin - ge. _ flög i min famn öf - ver sjö - ar och mo: kanske vi kun - de
Schwingender Min - ne, _ flög' an mein Herz ü - ber See - en und Moos; vielleicht erschai - ne

hin - na den sjun - de _ him - len till - sammans i af - - to - nens ro. _ _ _
uns im Ver - ei - ne _ sie - ben - ter Him - mel in Däm - merlichts Schoß. _ _ _

Verirrt

K. A. Tavaststjerna

Deutsch von F. Tilgmann, revidiert von Alfr. Jul. Boruttau

Vilse

Jean Sibelius, op. 17 Nr. 4

Vivace

Wir lie - fen wohl ir - re den
Vi gin - go väl vil - se i -

an - dern vor - an, wie ge - hen wir ih - nen ent - ge - gen? Ich
från hvar - ann hvar to - go de an - dra vä - gen? Jag

ruf' in den Wald, so laut ich kann, doch du stehst und scheinst mir ver le - gen. Das
ro - par i sko - gen hvad jag kan men du står och låt - sar för lä - gen. Blott

E - cho gibt Ant - wort: hal - lo, hal - lo! Die El - sterlacht spöt - tisch zum
 e - ko det sva - rar: hal - lå, hal - lå! Och gäck - an - de skrat - tar en

Schau - dern, doch leuch - tet der Tag plötz - lich dop - pelt so froh, und wir
 ska - ta, men him - meln blir plöts - li - gen dub - belt så blå, och vi

hö - ren auf zu plau - dern. Sag', — ob wohl dein Puls mit —
 hö - ra upp att pra - ta. Säg, — skul - le din puls slå —

mei - nem — schlägt beim — Spre - chen manch mal — so stac - ca - to? Die
 takt till — min, när — sam - ta - let går, — så stac - ca - to? Min

Lie - be, die Lie - be mein Inn' - res er - regt, ich kann nim-mer füh - len wie
kär - lek, min kär - lek tar våld - samt mitt sinn', jag glöm - mer att kän - na som

Pla - to. Im Au - ge hab' ich dir zu for - schen ge - wagt, sah
Pla - to. Jag ser i ditt ö - ga, jag fors - kar och ser. pu -

p

*Red * Red **

öff - nenden Blick sich und bre - chen; und hast du nur ein - mal so
pil - ler-na vid - gas och slu - tas; och när du ett ö - gon-blick

p

*Red * Red * Red **

strahlend ge - lacht, selbst Hei - li - ge könt's be - ste - chen.
strä - lan - de ler. då kun - de ett hel - gon mu - tas.

ppp *poco f*

*Red * Red * Red **

En slända.

(Oscar Levertin.)

Die Libelle.

(Deutsche Umdichtung von Alfr. Jul. Boruttau.)

Jean Sibelius, Op. 17 N° 5.

Tempo rubato.

commodo

3

Du vack.ra slän . . da, som till mig flög
Schö.ne Li . bel . . le, schwirrtest mir her.

mp

Una corda.

in, när tyngst min läng . . tan öf . ver boka drömde,
ein, Sahst mei . ne Sehn . sucht ü . berm Buche kranken,

mp

p

du kom med he . la . sommarn till mitt sinn. Du kom och
Trugst mir ins Herz des Som.mers hel . len Schein. Du kamst, und

mp

Red * *Red* *

jag allt gammalt svärmod glömde. Blott dig . . jag såg min dag jag lyck . lig
Not und al . tes Leid ver . sanken. Um dich . . al . lein sah ich mein Glück sich

mp

mp

Red * *Red* *

döm-de, ran-ken, du vackra slän-da, du vackra slän-da.
 Schön.e Li-bel-le, schön.e Li-bel-le.

poco stretto

mp

A Ah a ah a ah!

poco f

Men bäst jag jub-la-de att du var min och lif-vets
 Doch hoch-auf ju-belt' ich, denn du warst mein, Dem Le-ben

poco f

Tutte corde.

** Red **

skänk isång på knä be-röm-de du flög den samma
 mocht' inSang auf Knien ich dan-ken, Du flogst du fort, wo

p

Una corda.

väg som du kom in,
her du kamst hin - ein,

p dutrolska slän - da,
Zau - ber - li - bel - le,

tr du trolska
Zauber - li -

poco stretto

slän - da. A a.
bel - le. Ah ah!

All af - skedsgråt i väl-gångsord för - rinn!
Nicht Trä - nen, Dank nur schei - dend konnt' ge - dehn!

Ej bes - ka fanns i - bä - garn, som vi tön - de. Att
Nichts Bitt - res hielt der Be - cher, den wir tranken. Zum

du var sol, jag skug-ga blott vi glöm.de. Flyg — ljus, flyg — blå
 Lichte du, zum Schat-ten ich muß't wan-ken. Flieg' — licht, flieg' — blau,

mf *pp*

mf

Red *

än sommar-lyc-ka finn, välsig-na-de som en - - - gång va-rit
 ein Sommer-glück sei dein, Ge-seg-ne-te, die einst - - - ge-we-sen

mp *p dolce* *f*

p dolce

Red *

min, min vack-ra slän-da, min vack-ra slän-da.
 mein, Schö-ne Li-bel-le, mei-ne Li-bel-le.

p

Red *

di-mi-nu-en-do

A a.
 Ah ah!

f *pp*

pp

An den Abend

A. V. Forsman-Koskimies

Deutsch von Alfr. Jul. Boruttau, revidiert von Hellmuth von Hase

Till kvällen

Oversatt av Joel Rundt

Jean Sibelius, op. 17 Nr. 6

Commodamente **declamando**

Ge - grüßt mir, dun kel -
 Var häl - sad kväll, med

zar - ter Ster - nen - a - bend, ich lie - be dei - ne schwär - me - ri - sche Stil - le!
 di - na stjär - nors ska - ra, med dröm - fylld an - dakt kom - mer du mig nä - ra!

Dein Dun - kel - haar, dein schö - nes, laß mich lie - ben, das um die Au - gen -
 De mör - ka loc - kar - na om - kring din kla - ra och hö - ga pan - nas

acc *fz* *acc* *fz* *acc* *fz*

brau'n dir weht und schmeichelt. O kämst du, A - bend, ei - ne Zau - ber - brük - ke,
natt bli mig så kä - ra. O kväll av hög - het, om du kun - de va - ra

The first system of the musical score consists of three staves. The top staff is the vocal line, written in a treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a 7/8 time signature. The lyrics are written below the notes. The middle and bottom staves form the piano accompaniment, with the middle staff in a treble clef and the bottom staff in a bass clef. The piano part features a series of chords, with three of them explicitly marked with the chord symbol 'F#m'.

die mei - ne See - le snel - ler wür - de tra - gen ins fer - ne Reich der
den bro, som sjä - lens läng - tan vil - le bä - ra mot dröm - mens lan - der,

The second system of the musical score continues the vocal and piano parts. It follows the same notation as the first system. The piano accompaniment continues with chords, with one chord in the bottom staff explicitly marked with the chord symbol 'F#m'.

träu - men - den Ge - dan - ken, von kei - ner Last be -
re - na, un - der - ba - ra, från bo - jor - na, som

The third system of the musical score concludes the vocal and piano parts. It follows the same notation as the previous systems. The piano accompaniment continues with chords, with one chord in the bottom staff explicitly marked with the chord symbol 'F#m'.

schwert des Er - den stau - bes! Und wä - re ich des Ta - ges - trei - bens mü - de,
 här mig tryc - ka, tä ra! Hur rik min lyc - ka, när du mig hug - sva - lar,

Ped.

ich sän - ke - dann er - schöpft in dei - ne Ar - me, wenn al - les ruht von
 när dig - nan - de hos dig jag fin - ner vi - la, och da - gen dör och

Ped.

Plag' und Müh' des Ta - ges.
 all des o ro ti - ger.

Ped.

Wenn schwarzbeschwingte Nacht ver - hüllt die Blick - ke, und Berg und Tal ver -
 Då dim - man tåc - ker jor - dens berg och da - ler, och nat - ten upp på

f *Ped.* *f* *Ped.* *f* *Ped.*

birgt ein grau - er Schlei - er, dann A - bend, lie - ber,
 dunk - la ving - ar sti - ger, då will min an - de

f *ff* *Ped.*

laß mich zu dir kom - men!
 dig till möt - te i - la!

Ped. *Ped.* *

Lastu lainehilla.

(Ilmari Calamnius)

Der Span auf den Wellen.

(Deutsche Umdichtung von Alfr. Jul. Boruttau.)

Jean Sibelius, Op. 17 N^o7.

Commodo.

Mis - tä las - tu
Span, wo - her auf

mp

con Ped.

lai - ne - hil - la? Pil - ske pie - ni aal - lon pääl - lä? Yk - sik - sen - sa
Wel - len - spu - ren? Ru - ne auf der Wo - ge Rük - ken? Her al - lein im

il - lan suus - sa? Vir - ran vet - tä va - el - ta - mas - sa? Tuol - ta las - tu
A - bend - hau - che Wandernd auf des Stromes Ge - wäs - sern? Weit - her, Span, auf

mf

lai - ne - hil - la, Pil - ske pie - ni aal - lon pääl - lä:
 Wel - len - spu - ren, Ru - ne auf der Wo - ge Riih - ken:

Poh - jan las - ten lai - tu - mil - ta, Si - ni - tun - tu - rin tu - vil - ta.
 Kam von kal - ten Nor - dens Kin - dern, Von den blau - moos'gen Hüt - ten her.

Siel - lä kul - ta hon - gan kaa - si, Veis - ti, veis - ti sul ho ven - hon:
 Lieb - ster fäll - te dort die Föh - re, Bau - te, baut' ein Boot der Bräutigam:

Koh - ta vie - rü vir - ran vet - tä, Neit - tä nuor - ta nou - ta - maan!
 Bald sich wiegt's auf Stro - mes Was - sern, Jun - ge Jungfrau holt's her - bei!